

Tuskin oli toipunut edellisestä Finavian huuhelotarkastuksesta, niin jo odotti seuraava.

Siinä edellisessä menttiin Finnairin business-luokan lipulla ”rahvaan” jonojen vierestä omaan turvatarkastukseen. Kun metallintarkastuksesta pääsi omille tavaralaatikoille rullanauhan päässä, isoisan perintövyö tsaarinajan solkineen oli varastettu laatikosta. Avolaatikosta olisi voitu varastaa myös passi, luottokortit ja rahapussi. Kun halusin ilmoittaa menetyksestä ja huomauttaa tarkastettavan tavaran valvontavastuusta, Finavian turvapäällikkö Ari Kumara ilmoitti keskuksen välityksellä, ettei hän ota vastaan moisia puheluja!!

JA taas menoksi ulkomaille Finavian turvatarkastuksen kautta. Nyt Leonardo DiCaprion näköinen turvatarkastaja tuijotti syyttävästi silmiin. Sanat tulivat sihisten hampaiden välistä: ”teillä on nesteitä laukussa, tässä”! Laukku auki, pieni ”yöpussi” nurin päin, ja pöydälle sinkoili hammasharja, pieni hammastahna, kynsileikkuri, mini-varasaippuakotelo, pikku-dödöpullo, kertakäyttöpartaterä ja 20 vuotta vanha SAS:n Atlantinlentojen puolityjähä 50 g partavaahto.

- Aha, sanoi ”Leonardo DiCaprio”, katsotaan mitä täältä löytyy! ”DiCaprio” ravisteli pienen läppärilaukun tyhjäksi. Ulos sinkoili läppärin, iPadin ja kännykän laturit, langaton hiiri, kuulakärkikynä sekä kodin ja auton avaimet. ”DiCaprio” näytti pettyneeltä. ”Autanko pakkaamaan”, hän sanoi. Kiitos ei!

Kun kaikki ”vaaralliset” oli kerätty takaisin paikoilleen, ”DiCaprio kaiveli tyytyväisenä nenäänsä turvatarkastuskameraan nojaten. Turvallisuus oli varmistettu.

SIITÄ Frakfurtin, Venetsian ja Rooman kautta paluumatkalle Leonardo da Vincin kentän turvatarkastukseen. Yöpussi ja läppärilaukku liukuivat läpivalaisun läpi ilman huomautuksia.

Metallinpaljastusportti vinkaisi tavan mukaan. Kun näytin sormella lonkkaa, turvatarkastaja nyökkäsi ymmärtävästi, vinkautti ”metallimailallaan” lonkkaa ja nopeasti maallisia ääri viivojani pitkin ja sanoi kohteliaasti ”prego”. Se siitä. Kaikki hyvin ja taskussa jo Frankfurtista jatkolennon lippu ja portti A38 taskussa.

Lähdössä Lufthansan Boeing kuulosti kuin laippojen ja ilmajarrujen saranat eivät olisi nähneet rasvaa vuosiin. Koekäytössä kitinä ja vinkuna oli korvia raastavaa. Ikinä vastaavaa ei ole tullut eteen. Sama toistui laskeutumisessa Frankfurtin kentälle. Kone jäi platalle, matkustajat ulos hätäuloskäytävästä ja takaovesta odottaviin busseihin. Ja busseista kenttätasolta lentoaseman alaovesta sisälle.

ALAOVESTA matkustajavirtaa kanavoidaan transit-halliin tai matkatavaroiden vastaanottoon valvotusti. Poikkeaminen omille teille ei pitäisi olla mahdollista. Nyt oli.

Heti alaovesta vasemmalla oli ovi jossa iso keltainen A-kirjain. Siinäkö suora tie valtavan lentoaseman lähtevien A-lähtöhalliin? Oven takana liukuportaat vain ylöspäin – ja yllätys, yllätys: oikealla ulko-ovi kadulle, vasemmalla portti turvatarkastukseen. Ei transit-hallia josta ilman uutta turvatarkastusta suoraan lähtöportille.

Pakko mennä uudestaan turvatarkastukseen, läpivalaisuihin kysellen miten eksyminen omia

teitä pomminvarmaksi turvavarmistetulla lentoasemalla on mahdollista! Pyysin päällikköä paikalle.

Turvatarkastuksesta tuli hyvin yksityiskohtainen. Ihoon käyvää. Nesteistä ja latureista ei ollut mitään väliä. Lopulta todettiin, että kenkien sisältä mitattuna kengänpohjissa ON metallia! Sitten ohjattiin kahden ison, vakavaimmeisen poliisin puheille. Uusittu vaatimus toi paikalle kolme poliisia lisää, joista pieni silakan näköinen mies numeroa liian iso koppalakki päässä ilmoittautui päälliköksi.

- Mikä on epäselvää, silakan näköinen mies kysyi hyökkäävästi. Kysyin miten pomminvarmaksi edellytetyssä jättimäisessä kansainvälisessä lentoasemassa pääsee kulkemaan omia teitä kenenkään estämättä.

- Kulkuanne valvottiin, koppalakkinen silakka vakuutti lyhyesti. Entä miksi sitten jouduin uudestaan turvatarkastukseen? Miksi ei ohjattu transithalliin, tai suoraan lentolippuni mukaisesti A-lähtöhalliin?

- Kulkaa, silakka sanoi uhkaavasti, jos ette halua myöhästyä jatkolennotanne, teidän on syytä kiirehtiä lähtöportille heti!

KOPPALAKKISEN silakan ”turvaneuvon” edessä tyhmempikin tajuaa, että seuraava ”turvatarkastus” poliisiputkassa takuulla jättäisi jatkolennon seuraavaan päivään. Kiitollisena matkustajalle suodusta 101-prosenttisesta turvasta kiiruhdin lähtöportille A38 odottamaan tunnin verran jatkolentoa Suomeen.